

4. Лето. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9B%D0%B5%D1%82%D0%BE> (дата звернення: 09.03.2024).

5. Лютько Л.В. Опера творчість Е. Хумпердінка: жанрово-драматургічні рішення, специфіка передбачення національних традицій : дис. канд. мистецтвознавства: 17.00.03 – Музичне мистецтво / Л. В. Лютько. К., 2013. 277 с.

6. Муравська О. В. Жанрово-стильові аспекти опери Е. Гумпердінка «Гензель і Гретель» і традиції німецького бідермайера. Музичне мистецтво і культура. 2014. Випуск 20. 54–64 с.

7. Николаєнко (Голубицька) А. Гострий кут. *Отрок*. № 4(97). 2019. URL: <https://www.otrok.org/otrok-4-97-2019> (дата звернення: 27.02.2024).

8. Achim von Arnim und Clemens Brentano. Des Knaben Wunderhorn. Alte deutsche Lieder. Studienausgabe in neun Bänden. Herausgegeben von Heinz Rolleke / Achim von Arnim und Clemens Brentano. Stuttgart : Kohlhammer, 1979. Band 3. 828 s.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-388-3-48>

ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА МАЙБУТНІХ ЗВУКОРЕЖИСЕРІВ

Горовенко Максим Георгійович

*старший викладач кафедри музичного мистецтва та звукорежисури
Міжнародний гуманітарний університет,
м. Одеса, Україна*

Сучасні системи освіти не статичні, а визначаються суттєвими змінами у структурі та змісті системи, а також у методах самої освіти. Зростаючий вплив гуманітарних наук і мистецтв на індивідуальну освіту, безсумнівно, змінить цю систему і безпосередньо сприятиме формуванню нової моделі освіти, в якій домінує формування творчої особистості та культури. та підвищити рівень компетентності у своїх професійних галузях. Це визначає переорієнтування фахівця, а також вимог суспільства до нього та його вимог до самого себе, що призводить до перетворення «освічених людей» на «професійних та освічених людей».

Поняття «культура» відповідає поняттю «природа» і є сукупність цивілізаційних досягнень, мають особливу цінність. Культура – це світ самореалізації та існування, побудований людиною на основі потужних зв'язків, що розкривають великі сторони суспільного життя. У той самий час культура передається від людини до людини у вигляді словесного

навчання чи наслідування (Ж. Віко, А. Гелен, До. Монтеск'є, К. Леві-Стросс, Ж. Стюард, Л. Уайт).

Поняття «культура» вважається вищим рівнем життя людини і включає три основні сфери, що характеризують взаємовідносини між людьми:

- Когнітивна культура (культура інтелекту, мислення, раціональності);
- Комунікабельність (культура взаємовідносин, толерантність);
- Афект (культура почуттів, емоцій, відчуттів).

Також можна виділити області, що характеризують ставлення людини до світу – навколишнє середовище, промисловість, дослідницька культура і т. д., які в комплексній формі представляють характеристики особистісної культури людини.

У той же час ці поняття утворюють «професійну культуру», яка є найбільш відповідним відображенням професійної діяльності людини та концентрує в собі найкращі якості людини. Багато вчених розглядали поняття «професійна культура» у своїх працях. Професійна культура включає сукупність спеціалізованих теоретичних знань і практичних навичок, пов'язаних з конкретним видом праці. На її формування впливають як особливості самої професії, а й об'єктивні характеристики: світові тенденції освіти, якість систем освіти та освітніх послуг, культура освітніх установ, престиж професії у суспільстві, суб'єктивні чинники. включають загальну культуру, особисте прийняття, мотиви професійної освіти, тенденції до професійної соціальної практики тощо.

У сфері професійної освіти підготовка звукорежисерів посідає особливе місце. Ця спеціалізація характеризується вузькоспрямованою специфікою, пріоритетом принципів художньо-естетичного виховання в складній методологічній основі, що включає також когнітивні та компетентнісні орієнтації, специфікою професійної компетентності звукорежисерів, заснованої на адекватному поєднанні музичної, технічної та загальнокультурної підготовки, розвитку.

У сучасному розумінні звукорежисер, це носій культури, технічних знань та естетичних почуттів. У цьому позиціонування особистості звукорежисера сприймається як система всіх інтелектуальних, вольових, емоційних і оцінних відносин до професійної діяльності. Таким чином, основними компонентами професійної культури звукорежисера можна назвати: – багатоступінчастий характер процесу підготовки звукорежисера; прогресуюче ускладнення завдань навчання та розвитку (слухових, емоційних, композиційних, логіко-аналітичних, технічних);

- постійне вдосконалення та саморозвиток;
- підтримка індивідуального підходу до навчання звукорежисерів;
- інтеграція широкого культурного підходу та різнобічних виконавських навичок;

- просунуте художню, естетичну та культурну освіту;
- занурення у сферу творчості та культури.

Певні професійно-культурні засади майбутніх звукорежисерів можна класифікувати з кількох аспектів.

Перший аспект пов'язаний з віковими особливостями оволодіння музичним мистецтвом. Традиційно він ґрунтується на ранньому долученні до музичної культури. Другий аспект пов'язаний з особистісними якостями людини, такими як працьовитість, самоконтроль, жага до знань, відповідальність та цілеспрямованість, що розвиваються в процесі безпосередньої передачі навичок та практики від викладача до учня. Третій аспект – необхідність широкого культурного підходу, що базується на гармонійному поєднанні музичної, загальнокультурної та технічної освіти. Розмаїття виконання у мистецькому та творчому середовищі, що сприяє професійному розвитку.

У світлі вищесказаного професійну культуру майбутнього звукорежисера можна розглядати як прояв успішнішої професійної діяльності, в якій закріплюються та виражаються кращі особистісні та професійні якості.

Література:

1. Solomos M. From Music to Sound: The Emergence of Sound in 20th- and 21st-Century Music (Routledge Research in Music) Published by Routledge UK, 2020. 287 p.
2. Barron M. Auditorium Acoustics and Architectural Design. Second Edition. T & F Books UK, 2009. 224 p.
3. Miller R. Better Sound from your Phonograph: How come? How-to! Filmmaker Technology USA.2022. 140 p.